

og dette udgjør 60,000 Kr. Naar herfra drages det Beløb, som de have faaet af Centralkomiteens Midler, nemlig 24,000 Kr., saa vil den Sum, som de efter denne Beregning skulde have, egentlig være 36,000 Kr., men jeg har ikke haft Noget at indvende imod, at dette Beløb afrundedes til 40,000 Kr. Jeg tror, at man ved de Undersøgelser, der ere givne, som forøvrigt vidtløftig foreligge i en Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Finantsudvalget, er kommen til den Erkjendelse, at det egentlig ikke kan siges, at der er nogen Nødsituation paa Falster, men at det er Hensynet til, at den Byrde, der paa Grund af denne Overfaldelse kommer til at paahvile de Interesserede, er bleven større end forventet, som har gjort, at man har troet at kunne gaa ind paa at yde et Beløb som det foreslaaede. Det er saa langt fra, at jeg tror, at Vedtagelsen af det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Falster (Clausen), vilde have til Følge, at vi kunde indøse en hurtigere Ende paa denne Sag, at jeg endog nævner nogen Tvivl om, hvorvidt det ikke vilde have den modsatte Virkning, idet jeg allerede har Kjendsgjerninger for, at man nu tror at maatte anse det for rimeligt, at der fra Statens Side anvendes et Beløb paa Falster, der langt gaar ud over det, som det ærede Medlem her har foreslaaet. Jeg tror derfor, at det er paa høie Tid, at vi komme til en endelig Afslutning af dette Forhold. I den Henseende har det været mig høert at høre de Betingelser, som den ærede Drøfser paa Udvalgets Begne har stillet for Anvendelsen af de 40,000 Kr. For det Første den, at de 32,000 Kr. ikke prætenderes til Fordel for Falster — jeg skal gjøre opmærksom paa, at denne Sum for Diebliffet ikke ligger under Indenrigsministeriets Disposition, men under Centralkomiteens, og at jeg selvfølgelig ikke hævster skal gjøre nogen Paastand paa at faae den tilbage — og dernæst den Betingelse, at Udbetalingen af de 40,000 Kr. gjøres afhængig af, at Digerne afleveres. Naar jeg siger: Digerne, saa undtager jeg derfra naturligvis Lerflinten, som danner et Forhold for sig, der maaste aldrig burde have været inddraget under de egentlige Diger. Digerne ere færdige, og have været færdige fra Efteraaret af; de have staaet deres Prøve ved fuldstændig at modstaa Stormen den 12te og 13de Oktober i afvigte Efteraar — jeg tror nok, at det var i disse Dage — uden at tage nogen som helst Skade, derfor har jeg den tilsynshavende Ingenieurs Erklæring, og jeg har yderligere i Februar Maaned modtaget en Erklæring fra ham, som gaar ud paa, at Digerne siden den Tid have viist sig fuldstændig holdbare og ere færdige til Aflevering. Det vil altsaa være min Bestræbelse, og det er en ligefrem Følge af, hvad det ærede Udvalg gjennem sin Drøfser har udtalt, at jeg, førend jeg giver dette sidste Tilbud af 40,000 Kr. til Digebestyrelsen, vil se

disse Diger endelig afleverede. Derimod ligger det i Sagens Natur, saaledes som Forholdene nu stille sig, at Tilstanden ved Lerflinten kan være Gjenstand for nærmere Undersøgelser og for en yderligere Hjælp fra Statens Side, forsaavidt det maatte vise sig, at en saadan er fornøden, hvorom jeg i Diebliffet ikke skal udtale mig, hvad jeg imidlertid tror, at der kan være nogen Anledning til at antage. Naar det ærede Medlem udtalte, at Høsterne havde lidt osv., da skal jeg i den Henseende henvise til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem af Udvalget, jeg tror for Præstø Amt (Seavenius), som antydede, at Forholdet med Høsterne ikke vedkom Digerne; det er nærmest ved Lerflinten, at Udbygningerne have taget den Skade, som det ærede Medlem omtalte. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Digebyrden, saaledes som den nu kommer til at paahvile de Interesserede, kan siges at blive af en saadan Betædning, at den vil blive højere end den Indtægt, de kunne have af Jorden, følger jeg at oplyse — det er den eneste faktiske Oplysning, jeg vil give — at det efter de anstillede Undersøgelser har viist sig, at hele den Byrde, der kommer til at paahvile de paagældende Digeinteresserede, er 28 Kr. og nogle Ore, fordelte paa 28 Aar, pr. Td. Land; det er altsaa 1 Krone om Aaret pr. Td. Land for den Bestyttelse, som Digerne nu give. Ved Siden heraf skal jeg kun nævne det ene Faktum, at paa Lolland eksisterer der et privat Digeinteressentskab, der har sikret sig den samme Bestyttelse ved Diger mod en Udgift af 7 Kr. aarlig pr. Td. Land til evige Tider. Jeg tror, at dette Faktum er talende for, at denne Sum af 1 Kr. i 28 Aar i alt Fald ikke nu synes at være af nogen knusende Virkning lige overfor Jordernes Værdi. Hermed skal jeg anbefale det Forslag, der er stillet af det ærede Udvalg og Indenrigsministeren, efter en ny Opveielse og i Forening, og jeg maa derfor meget bestemt modsætte mig Vedtagelsen af det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen). — Forslaget under Nr. 31 giver mig ikke Anledning til nogen Bemærkning. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 32 skal jeg kun sige, at Sikringen af Sjyllands Bestkyst er et Æmne, som er af overordentlig stor Interesse, og som naturligvis ogsaa ligger den nuværende Indenrigsminister paa Hjerte, men jeg tror, at det fremgik blandt Andet af de Udtalelser, vi nu hørte af det ærede Medlem for Hjøsteds Amts 2den Valgkreds (Sagb), at det er nødvendigt at gaa frem med Forsigtighed og Barfomhed paa dette Gebet, væsentlig fordi vi ikke have tilstrækkelig Erfaring i saa Henseende. Jeg har ikke fundet det forsvareligt at paabegynde eller forberede paa en bestemt Maade Bygningen af flere Høster, førend man har faaet at se, hvorledes de to Høster, der skulle bygges til i denne Sommer, ville kunne modstaa Indvikningen af det stærke Hav, som ganske